

Verslag 19^e vergadering ARO, 21 november 2012

Aanwezige ARO-leden: G. Borger (voorzitter), P. Berkhout, M. van Diest, M. van Schendelen, S. Slabbers

Aanwezig namens de provincie: T. van Laar (secretaris, verslag), H. Ziengs (SHV)

1. Opening en mededelingen

Guus Borger vervangt deze vergadering Geke Faber, die verhinderd is, als voorzitter. Ook Rob van Leeuwen is verhinderd.

De secretaris meldt dat er een ingelast agendapunt 8 is, na het overleg met gedeputeerde Talsma, namelijk voor twee ontheffingsverzoeken aardkundige waarden, voor het plan Zoutelande in den Hoorn, gemeente Texel en voor hoogspanningsmasten in Spaarnwoude, gemeente Haarlemmerliede.

De behandeling van het woningbouwplan de Burgh (gemeente Koggenland) in de vorige vergadering (24 oktober) heeft geleid tot een positief advies met zware randvoorwaarden, waaronder de randvoorwaarde dat gemeente en ontwerper nogmaals met de gevraagde aanpassingen langs de ARO komen. Deze conclusie is in het verslag opgenomen en door de ARO geaccordeerd. De gemeente (wethouder en ambtenaren) geeft aan dit laatste niet te hebben begrepen en is niet van plan nog eens langs de ARO te gaan. De secretaris van de ARO heeft bij wijze van compromis de gemeente voorgesteld dat deze nieuwe behandeling door de ARO schriftelijk kan worden afgehandeld, met welk voorstel de gemeente heeft ingestemd. De vraag is of de ARO hier ook mee akkoord kan gaan. De ARO benadrukt met een positief advies coulant te zijn geweest en dat nogmaals langs komen wel degelijk was afgesproken, maar gaat akkoord met het voorstel. Overigens kan dit ook om praktische redenen neerkomen op agendering in een reguliere vergadering zonder dat de gemeente dan langs komt, waartoe men immers niet kan worden verplicht; daarom zal de gemeente in dat geval alsnog worden gevraagd of men wil langs komen om de bedoelde aanpassingen toe te lichten. Bij het niet voldoen aan de inhoudelijke randvoorwaarden zou het positieve advies alsnog negatief kunnen worden.

De secretaris geeft aan dat de ARO-leden voor 2 jaar zijn aangesteld, welke termijn inmiddels is verstreken. De nieuwe werkwijze voor de ARO die voortvloeit uit het nog te nemen GS-besluit over de ARO kan pas in werking treden als de Provinciale Ruimtelijke Verordening Structuurvisie (PRVS) door PS is gewijzigd. Dit kan nog even duren. Daarom wordt ervoor gekozen tot die tijd de aanstelling van de huidige ARO-leden op zo eenvoudig mogelijke wijze te verlengen. Dit zal gebeuren door een GS-besluit met terugwerkende kracht gelet op de tweejaarstermijn. Als de PRVS is aangepast zal de vraag naar de samenstelling van de ARO meer principieel aan de orde worden gesteld.

2. Verslag 18^e ARO-vergadering 24 oktober 2012

Dit verslag is eerder vastgesteld en geeft geen aanleiding tot verdere opmerkingen.

3. Voorbespreking van de agenda

In een niet openbaar overleg worden de ingebrachte plannen kort voorbesproken

4. Prealabele vraag woningbouwplan Reigersberg Noord 3, Hoogkarspel, gemeente Drechterland

Aanwezig bij dit agendapunt: de heer V. Reus (wethouder Ruimtelijke Ordening, gemeente Drechterland), de heer E. Blok (projectleider Reigersborg), mevrouw M. Raven-Botman (medewerker RO, gemeente Koggenland), de heer C. Huurman (stedenbouwkundige, Vollmer&Partners), de heer H. Hamster (provincie Noord-Holland, RI)

Het betreft het woningbouwplan voor Reigersberg Noord 3, een gebied van ca. 12,6 ha, bedoeld voor ca. 245 woningen, gelegen aan de westzijde van Hoogkarspel. Het is het derde en afrondende gedeelte van de totale ontwikkeling van Reigersborg Noord. Hoogkarspel heeft zich ontwikkeld met woonwijkjes aan weerszijden van de Streekweg, waarbij de landschapsstructuur nog wel herkenbaar is, maar waar ook flink op is gevarieerd. Deze uitbreidingen worden aan beide zijden, maar vooral aan de noordzijde, begrensd door infrastructuurlijnen. Dat geeft een duidelijke structuur. Het plan is onderdeel van een visie op hoofdlijnen waaraan de provincie in 1999 goedkeuring verleend heeft. Recentelijk zijn de nut en noodzaak onderbouwing en de ruimtelijke inrichting geactualiseerd.

Het deelgebied is opgezet met 2 noord-zuid verlopende ontsluitingswegen, een centrale noord-zuid verlopende groen/waterzone en verschillende geleedende oost-west straten, parallel aan het oude lint (Streekweg). Ten noorden van Reigersberg ligt de N302, waarlangs al een geluidswal ligt, vorm gegeven als groene parkachtige rand.

De stedenbouwkundige geeft een toelichting op de planopzet. Na de ruilverkaveling is in het landelijk gebied aan weerszijden van de Streekweg een schaalvergroting tot stand gebracht, waarbij de noord-zuid structuur van de verkaveling aanwezig bleef. Voor Reigersberg Noord 3 is geprobeerd te leren van de lessen van eerdere planfasen door op de successen voort te bouwen en van verbeterpunten te leren, bijvoorbeeld door doorgangen naar het achterliggende geluidwallenlandschap niet te smal en de straatjes niet te stenig te maken. De overgang naar het lint gebeurt door middel van een groene zone zonder harde begrenzingen. De bestaande sloot met knik wordt de centrale groene ruimte voor het plangebied, met gevarieerde en betreedbare oevers; de straatjes krijgen een daarop geïnspireerde knik en komen uit op de centrale parkruimte. Aan de westzijde loopt de verhoogd gelegen Tolweg, maar aan de zuidkant ligt die weg lager en is er zicht op het wijkje. Hier wordt op ingespeeld door een zachte overgang met groen en water. De fasering houdt rekening met de afwikkeling van woon- en bouwverkeer. Bij 245 woningen gaat het om een kleine 10 jaar.

De ARO ziet dat het plan een laatste stap is in een lange ontwikkeling. Daarbij is de kwaliteit van het ontwerp na eerdere fasen aantoonbaar verbeterd. Het is gelukt om er een dorpse ontspannenheid in te brengen, waarbij op logische wijze is ingespeeld op de oorspronkelijke landschapsstructuur. Met het bestaande lint is een goede verbinding tot stand gebracht zonder dat, wat terecht is, een achterliggend nieuw lint is gemaakt. Enkele kritische vragen en opmerkingen moeten dan ook in het licht van deze waardering worden gezien.

De watergangen aan de buitenzijden krijgen een private kwaliteit, des te belangrijker is het dat de centrale groen- en waterstructuur als drager van het plan een stevige publieke kwaliteit krijgt. Is de sloot wel voldoende breed? De maatvoering is niet aan de tekeningen af te lezen, maar die zou bij de fasering niet onder druk mogen komen te staan. De stedenbouwkundige geeft aan dat de centrale sloot word verbreed; één oever krijgt ecologische kwaliteit en de ander wordt iets steiler. In het niet meegestuurde bestemmingsplan zijn de maten van groen en water vastgelegd.

Een ander bespreekpunt is het beperkte aantal toegangswegen en de verknoping met de omgeving. Het zou goed zijn als er ontspannen oost-west routes zijn, die verbinding geven met de eerdere fasen en dat die op logische plekken liggen. De stedenbouwkundige geeft aan dat hieraan voor fietsers en voetgangers is gedacht door bruggetjes over de sloot aan de oostkant, maar dat daarbij moest worden gereageerd op de bestaande inrichting van Reigersberg Noord 2. De noordelijke verbinding ligt wat dat betreft wel goed.

Ten slotte kaart de ARO het ontspannen parkje aan het begin van de Tolweg aan: dit valt in de laatste fase, maar het zou wenselijk zijn als dit niet langdurig braak ligt als een bouwkaavel, maar als dit in de eerste fase al het gezicht kan bepalen, zodat kwaliteiten voor het hele dorp zichtbaar worden vastgelegd en niet de verleiding ontstaat die in een latere fase aan te tasten. De stedenbouwkundige geeft aan hier wel voor te voelen, maar dat hierbij planeconomische overwegingen spelen. De waarborgen moeten in het bestemmingsplan, dat overigens nog in procedure moet, gezocht worden

Conclusie:

De ARO ziet het plan voor Reigersberg Noord 3 als de geslaagde afronding van een geruime tijd geleden ingeslagen weg voor de ontwikkeling van Hoogkarspel en complimenteert gemeente en planopstellers hiermee. Als aanbeveling geeft de ARO mee dat het een extra kwaliteit geeft als de groenvoorziening aan de Tolwegzijde, de zichtbare entree van de wijk, in een vroege fase van de uitvoering wordt gerealiseerd. Voorts geeft de ARO als aanbeveling mee om een ruime maatvoering van de centrale sloot met groenvoorzieningen zo veel mogelijk vast te leggen en te bewaken.

5. *Ontheffingsverzoek molen Schager Wiel, gemeente Schagen*

Aanwezig bij dit agendapunt: de heren K. de Leeuw (bouwer en initiatiefnemer), M. Stijkel (gemeente Schagen), W. Voerman (bureau Prommenz) en H. Hamster (provincie, RI)

Het betreft het initiatief van de heer de Leeuw tot het realiseren van een nieuwe 'Oudhollandse molen' aan de zuidwestzijde van de Schager Wiel, op een groen en door beplanting omsloten perceel van 2700 m² tussen Oudedijk en plas. De beoogde functie is die van een één-kamer hotel. De Schager Wiel maakt deel uit van een recreatieve zone met golfbaan en manege en grenst aan de cultuurhistorisch belangrijke Oudedijk/ Tolkerdijk.

De heer de Leeuw licht toe dat hij de plek een mooie biotoop voor een molen vindt. Oorspronkelijk hebben er 12 molens rond Schagen gestaan. Hij wilde aanvankelijk een houtzaagmolen realiseren. Tegen wat men zou verwachten in heeft er namelijk in het verleden ook een houtzaagmolen bij Schagen gestaan. Vanuit ruimtelijke ordening vond men een houtzaagmolen echter te volumineus en daarom heeft hij gekozen voor een ranke stellingmolen, model korenmolen. De knotwilgen kunnen

blijven staan. De molen wordt op authentieke wijze gebouwd en wordt weliswaar niet maalvaardig, maar wel draaivaardig. Tevens krijgt de molen een educatieve functie als lesmolen voor leerlingmolenaars.

De ARO vraagt zich af hoe de keuze voor de plek tot stand is gekomen. Waren er geen oorspronkelijke plekken beschikbaar? Gaan we nu overal molens krijgen? De ARO vreest de precedentwerking, dat men er straks niet onderuit kan om alle nieuwe molens van een positief advies te voorzien. Het terugbrengen van een molen is iets wezenlijk anders dan het bouwen op een plek waar er nooit een was. De heer de Leeuw geeft aan dat de oorspronkelijke plekken inmiddels allemaal een ander gebruik hebben gekregen en dat het niet waarschijnlijk is dat er nog veel andere molens bij gaan komen. De gemeente vult aan het plan te ondersteunen en dat de Snevertmolen, die een positief ARO-advies heeft gekregen, ook niet op de oorspronkelijke plek komt. Recreanten zouden de molen graag in een wandelroute opnemen.

Voorts vraagt de ARO zich af wat de beoogde functie betekent. Het nut van een één-kamer hotel is aan te tonen, de noodzaak niet. Is de exploitatie niet te optimistisch? Levert een één-kamer hotel voldoende rendement op? Zijn er straks niet meer functies en bebouwing nodig om de exploitatie rond te krijgen – van een kopje koffie tot een pannenkoek? Dan wordt het een koekoeksjong. En wat betekent dat voor verharding en parkeerdruk? De heer de Leeuw geeft aan dat de investering aanzienlijk is, maar het verwachte rendement bij zo'n hoteltype daar tegenop weegt. Verdere functies zijn niet nodig, de verharding wordt beperkt tot een parkeerplaats voor slechts één auto en een eenvoudig klinkerpadje. De plek blijft verder volledig intact, inclusief beplanting rondom, maar het terreintje kan voor wandelaars bereikbaar zijn.

De ARO laat zich door het enthousiasme en de argumenten overtuigen. Er zijn geen principiële bezwaren tegen de functie van één-kamer hotel en tegen de plek. Er is een brede retrotrend waar dit in past en waar de ARO in een breder verband graag meer discussie over zou zien, maar dat oordeel is nu niet aan de orde. Men zou zelf niet hiervoor kiezen, maar moet je het dan ook tegenhouden? Bij zo'n overweging moet de cultuurhistorie de doorslag geven. Als voor een molen wordt gekozen zijn een houtzaagmolen en een watermolen het minst passend en een korenmolen het meest passend. Die hebben vroeger namelijk op allerlei locatietypen gestaan. Doordat het een stellingmolen wordt kan de beplanting blijven staan. De hoogte wordt weliswaar aanzienlijk, maar dat is inherent aan de keuze voor een molen en de zichtbaarheid is geen bezwaar. Om het effect van een koekoeksjong te vermijden moet wel de mogelijkheid tot uitbreiding strikt worden beperkt en het groene karakter behouden blijven.

Conclusie:

Hoewel de ARO twijfels heeft over het realiseren van een historisch molentype op deze niet-historische locatie, mede vanwege de precedentwerking die hieruit kan voortvloeien, wil de ARO positief adviseren. Dit omdat de ARO geen principiële bezwaren heeft tegen een bijzonder en zichtbaar bebouwingselement op deze locatie en er gekozen wordt voor het op deze locatie best passende molentype, namelijk dat van de korenmolen. Ook de getoonde inzet en deskundigheid ten aanzien van molenbouw overtuigen. Daarbij geeft de ARO als randvoorwaarde dat bebouwing en verharding in het bestemmingsplan strikt worden vastgelegd, zodat op deze groene locatie geen verdere doorgroei van bebouwing en activiteiten mogelijk is.

6. Wijziging bestemmingsplan Buitengebied Ankeveen, percelen Stichtse End 47 a en c. gemeente Wijdemeren

Aanwezig bij dit agendapunt: de heren F. Lieste (Gemeente Wijdemeren), W. Guliker (Royal Haskoning), E. F. Klein (architect), H. Pos en R. Smeding (Pos BV), mevrouw E. van Ommeren (provincie, SHV)

Het betreft uitbreiding van twee bedrijven, Reymerink B.V. en Pos Service Holland B.V., naar achteren, aansluitend op de bestaande loodsen, op de percelen Stichtse Kade 47a en 47c. Het plan is in de vergadering van 24 oktober in de ARO kort ingebracht, zonder dat de ARO zich hierop kon prepareren en een duidelijk beeld kon vormen. Wel werd duidelijk dat het gaat om lintbebouwing aan de Stichtse Kade waar woningen en bedrijven in een langgerekte kavelstrook zitten en waarbij door de vergroting een dubbele kavel wordt benut. Dit heeft effect op zichtlijnen achter langs de strook, het zou voorts een precedent kunnen scheppen voor uitbreiding van de hele bebouwingszone in de eerste rij naar achteren en daarmee een schaa sprong betekenen. De ARO vroeg zich af wat er aan collectieve kwaliteit voor terug komt. De ARO wilde dit niet zomaar, zonder voldoende informatie en onderbouwing, afdoen. Het advies aan GS was dan ook de gemeente te vragen wat men met het gebied wil. De ARO constateerde dat in het verleden in de gemeente de groei van afzonderlijke bedrijven tot aaneengesloten bedrijventerreinen op vergelijkbare wijze heeft plaats gevonden. De ARO vroeg om een onderbouwing van de uitbreiding in de context van landschap en bebouwing van het ruimere gebied en adviseerde de provincie in afwachting daarvan voorlopig een zienswijze in te dienen.

In reactie hierop is het plan met onderbouwing nu in de vergadering ingebracht. In het bestemmingsplan Buitengebied van Ankeveen is via een wijzigingsbevoegdheid al de mogelijkheid opgenomen om de bedrijfspercelen aan de Stichtse Kade 47 a en c uit te breiden met toepassing van een wijzigingsbevoegdheid op grond van artikel 3.6 van de Wro. In feite hebben GS bij de beoordeling van het bestemmingsplan Buitengebied Ankeveen reeds ingestemd met de uitbreiding van het bedrijventerrein op zich. De vraag is nu of de inrichting van het wijzigingsgebied voldoet aan de eisen van ruimtelijke kwaliteit ter plaatse. Nut en noodzaak staan niet ter discussie. De uitbreiding is bedoeld als opslagloods voor de betreffende bedrijven. Opslag vindt nu buiten plaats. Dit geeft een rommelige aanblik en de uitbreiding is bedoeld om verrommeling tegen te gaan. De uitbreiding is beperkt van omvang, althans kleiner dan de panden die er nu al staan. De gemeente heeft een beeldkwaliteitsplan opgesteld, waarvan de ARO in de vorige vergadering nog geen kennis had kunnen nemen.

De ARO benadrukt dat het gaat om een bijzondere plek, horend bij prachtige dorpen, waar historische lijnen samen komen. De ARO geeft aan dat er in het beeldkwaliteitsplan een goede onderbouwing van de kwaliteiten van het gebied is opgenomen. Van die beschrijving maakt deel uit, dat Stichtse Kade en Loodijk zo los mogelijk van elkaar moeten worden gehouden. Daarvoor is vanaf de Loodijk behoud van het doorzicht op de groenstrook achter de bebouwing van de Stichtse Kade noodzakelijk. De vraag is hoe de gemeente dit doorzicht wil handhaven.

De heer Guliker geeft aan dat er een afstand is tot de kassen van het aangrenzende tuincentrum van ongeveer 8 meter. Die strook grond, in eigendom en beheer bij de ondernemer, blijft onbebouwd, als agrarisch perceel met landschappelijke waarde. Ook is er nog een sloot en een open strook van 2,5 meter tot de kassen op de grond van het tuincentrum. Dat bij elkaar bepaalt het doorzicht. Het plan is dus niet strijdig met de gemaakte analyse in de onderbouwing.

De ARO heeft hier twijfels bij: het gaat om een ongekend smalle strook als doorzicht met landschappelijke waarde. De ondernemers voeren echter aan dat er al sprake is van buitenopslag met hoge coniferen rondom. Die wordt vervangen door een loods, dus wat betreft het smalle doorzicht verandert er niet veel. In de open te houden strook liggen kabels van het NUON, dus daar is bebouwing op termijn uitgesloten. Alle buitenopslag gaat naar binnen, dus die verdwijnt geheel.

Voorts vraagt de ARO zich af, als de kwaliteitsslag door middel van de bebouwing moet worden gemaakt, hoe het er uit komt te zien. Daarbij plaatst de ARO kanttekeningen bij de beoogde materialisering van de bebouwing, al beseft de ARO dat men daar niet over gaat. Er is namelijk sprake van 'baksteen en/of gevouwen plaatmateriaal'. Dat geeft een sterk industriële en niet landschappelijke uitstraling.

De ARO wil het plan niet om de genoemde redenen blokkeren, maar wil niettemin, evenals in de vorige vergadering was aangegeven, meegeven dat men graag een bredere visie had gezien op wat de gemeente met het gebied wil. Groen en landschap leveren in dit kwetsbare gebied iets in, maar wat win je er elders mee? Heeft de gemeente een visie op de kwaliteit op die plek? De hartenkreet van de ARO is om 'het mooiste dorp van Nederland' niet te laten verslonzen.

De stedenbouwkundige ziet het plan als een eerste stap naar kwaliteitsverbetering. De gemeente en ondernemer hebben het geld niet voor méér. De heer Pos, de ondernemer, stelt echter elders in het gebied natuurgronden te bezitten en bereid te zijn daaruit het zelfde oppervlak als bebouwd gaat worden aan Natuurmonumenten te schenken, zoals eerder aan de gemeente (de heer Bijl) door hem is aangeboden. De ARO verklaart hierin geen rol te hebben, maar dit wel graag te zien gebeuren.

Conclusie:

De ARO is niet enthousiast over de beeldkwaliteit die op deze kwetsbare locatie in Ankeveen wordt gerealiseerd en mist met name van de zijde van de gemeente een overtuigende visie op de ontwikkeling van het gebied en de na te streven ruimtelijke kwaliteit voor de langere termijn. Deze bezwaren zijn echter niet dusdanig groot dat ze voor de ARO aanleiding zijn om de ontwikkeling van de betreffende bedrijven te blokkeren met een negatief advies, zodat het uiteindelijke advies positief is.

7. Overleg met gedeputeerde Talsma

De gedachtewisseling met de gedeputeerde heeft een niet-openbaar karakter.

8. Ingevoegd agendapunt: twee ontheffingen aardkundige waarden

Er worden 2 ontheffingsverzoeken aardkundige waarden (op basis van de Provinciale Milieuverordening, PMV, artikel 6.3.) ingebracht, waarvan de eerste (Den Hoorn, Texel) in een Memo aan de ARO is toegezonden en de tweede (Spaarnwoude, Haarlemmerliede) ter vergadering wordt ingebracht. *Heleen Zwanenburg* (Provincie, SHV) licht beide verzoeken toe

- a. *Een viertal ontheffingsverzoeken voor het bouwen van woningen en het aanbrengen van bodemwarmtewisselaars in een aardkundig monument, project Zouteland, den Hoorn, gemeente Texel*

Voor het project Zouteland heeft de Stichting Woontij 12 nulenergiewoningen in de sociale huursector in ontwikkeling. Daarnaast is sprake van een aantal zelfbouwers. Het grootste deel hiervan (6 woningen en 3 bodemwarmtewisselaars) is al gerealiseerd vóór de inwerkingtreding van tranche 7 van de PMV. Voor de 12 woningen worden heipalen van beton 14 meter diep alsmede 7 bodemwarmtewisselaars aangebracht. De laatste 3 particulieren vragen ook ontheffing voor 1 woning en 3 bodemwarmtewisselaars. In de vorige tranche van de PMV waren bodemwarmtewisselaars toegestaan, nu zijn ze verboden.

De ARO constateert dat het gaat om het randje van de stuwwal met keileem en voorts om Bestaand Bebouwd Gebied (BBG) in de zin van de structuurvisie. De vraag is of de waterhuishouding wordt verstoord. Dat is niet het geval, want er wordt door een gecertificeerd bedrijf volgens protocol gewerkt, wat betekent dat afsluitende lagen worden hersteld. De ARO ziet geen bezwaren. Er wordt geboord en het profiel wordt beschreven.

Conclusie

Gelet op de voorgeschiedenis, de zorgvuldige werkwijze en het maatschappelijk belang ziet de ARO geen gronden om over het ontheffingsverzoek negatief te adviseren.

- b. *Ontheffingsverzoek voor het aanbrengen van masten voor het 380kV tracé Noordring Noord in het aardkundig monument strandwal Spaarnwoude, gemeente Haarlemmerliede*

Het gaat om de aanleg van 7 masten voor het Randstad 380kV Noordring Noord tracé, met een mastvoet van 20x25 meter, het verwijderen van 7 masten van het tracé 150kV Velsen-Vijfhuizen en de aanleg/ het verwijderen van 4 masten voor het tracé noodlijnen. De locatie is gelegen in gebied dat is aangewezen als Aardkundig Monument 17 Strandwal Spaarnwoude. Bij een zwaar maatschappelijk belang is ontheffing mogelijk. De keuze van het tracé door het aardkundig monument bleek onvermijdelijk om verschillende redenen: de A9, bebouwing, een bedrijventerrein, de aanliegroute van Schiphol en de wens zo min mogelijk 'knikken' in het tracé te krijgen. Het tracé loopt langs het bestaande 150kV tracé dat verwijderd zal worden. Het is niet mogelijk de bestaande masten van het 150kV tracé te gebruiken voor de 380kV leiding. Daarom is het nodig 7 masten te plaatsen en 7 andere masten te slopen. De provincie wil aan de ontheffing een aantal voorschriften verbinden, die onder meer bepalen dat de schade aan het reliëf en de ondergrond door het te

gebruiken materieel tot een minimum wordt beperkt en er geen spoorvorming optreedt. Ook moeten grondwerken zoveel mogelijk met toepassing van gebiedseigen grond worden uitgevoerd.

Conclusie

De ARO constateert dat er een lange voorgeschiedenis met zorgvuldige afwegingen aan vooraf is gegaan, dat er voor de ARO geen speelruimte is, maar wel sprake is van een groot maatschappelijk belang en ziet dan ook verder geen bezwaren tegen het verlenen van de ontheffing. De ARO neemt voorts kennis van de door de provincie voorgenomen voorschriften en onderschrijft deze.

9. Vooruitblik volgende ARO-vergadering 12 december 2012

De volgende vergadering is al vrij snel en tevens de laatste van het jaar. Er zijn verschillende plannen aangemeld. Voor deze vergadering meldt Steven Slabbers zich af. Marijke van Schendelen zal proberen erbij aanwezig te zijn.

Tevens is een eerste opzet van het vergaderschema 2013 toegezonden. De ARO neemt dit voor kennisgeving aan en vraagt dit de volgende vergadering te agenderen met de bezetting van leden en vervangend leden. De 6^e februari is Petra Berkhout verhinderd en de 20^e maart Steven Slabbers.